

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : +33 5 65 99 38 21
telefax nummer : +33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 29. oktober 2011.

Skatteminister Thor Möger Pedersen,
Skatteministeriet,
Nicolai Eigtveds Gade 28,
DK – 1402 København K.

Kære Skatteminister Thor Möger Pedersen.

Til lykke med udnævnelsen til skatteminister.

Du er formentlig bekendt med, at der findes et antal danske pensionister i Frankrig, som er udsat for dobbeltbeskatning af deres danske pensioner, idet Danmark kræver skat af disses pensionsindtægter samtidig med at Frankrig har afvist at give dobbeltbeskatningsnedsættelse, således at de skal betale fuld skat både til Danmark og til Frankrig af deres danske pensioner. På samme måde er der et antal danskere, som gerne ville flytte til Frankrig som pensionister, men som ikke økonomisk har mulighed for det, fordi de på samme måde vil blive dobbeltbeskattet af deres pensioner både til Danmark og til Frankrig.

Det skyldes, at Danmark i sommeren 2008 opsagde dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig, således at den bortfaldt ved udløbet af året 2008, og at Danmark derefter opkræver fuld skat af pensioner udbetalt fra Danmark, der ikke er omfattet af visse overgangsordninger, samtidig med at Frankrig har undladt at give dobbeltbeskatningslempelse for danske pensionister, der bor i Frankrig.

Det er naturligvis ikke særligt tilfredsstillende, at Danmark og Frankrig i dag som EU-lande står uden en dobbeltbeskatningsoverenskomst som følge af, at det ikke er muligt at komme overens om en løsning af dobbeltbeskatningen af pensioner, og at parterne for øjeblikket står så langt fra hinanden i dette spørgsmål, som tilfældet er.

Så vidt jeg forstår, er situationen den, at Danmark kræver beskatning af de danske pensioner som følge af at disse er optjent, mens man boede i Danmark og på det tidspunkt fik fradrag for indbetalingerne i den danske skat, medens Frankrig holder på, at pensionerne udbetales på et tidspunkt, hvor man bor i Frankrig, og at Frankrig – også af hensyn til konsekvenserne for sine dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande – ikke vil acceptere en situation, hvor pensionister kan bo i Frankrig uden at skulle bidrage til det franske samfund med skat af sine

pensionsindtægter samtidig med at det er Frankrig, som har udgifterne til de pågældende til hospitaler, ældreforsorg, sygepleje, samt til offentlige udgifter i øvrigt for de pågældende. Frankrig er i øvrigt i dette spørgsmål på linie med næsten alle andre lande i Europa, idet Danmark formentlig er det eneste europæiske land, som ønsker at få gennemført kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger.

Dobbeltbeskatningen af de danske pensioner er nu begyndt at give alvorlige problemer for en del danske pensionister, som bor i Frankrig, og derfor er der nu en del pensionister, som ikke er omfattet af overgangsordningerne, som må indse, at de ikke længere har råd til at blive boende i Frankrig på grund af dobbeltbeskatningen, og at de derfor er ved at indstille sig på, at de bliver nødsaget til at flytte fra Frankrig til Danmark eller til et andet land, hvor de ikke udsættes for dobbeltbeskatning. For mange er dette en personlig tragedie, da de har indstillet sig på at bo i Frankrig, kan være fransk gift og have ægtefæller og børn, som aldrig har boet i Danmark og ikke behersker det danske sprog.

Hertil kommer, at det danske erhvervsliv er ganske kritisk over, at Danmark ikke har dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien og har opfordret til, at der gøres forsøg fra dansk side på hurtigst muligt at få genetableret overenskomster med de to lande, idet bortfaldet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har betydet øgede skattebetalinger og øgede administrative vanskeligheder for danske virksomheder, som har erhvervsinteresser eller datterselskaber i de to lande eller for danske rederier, hvis skibe anløber havne i de to lande.

Det – i øvrigt meget begrænsede – merprovenu, som man havde forestillet sig ville blive resultatet af opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, er desuden formentlig desuden udeblevet.

Udvandringen til Frankrig af danskere, der nærmer sig eller har opnået pensionsalderen, er i dag stort set ophørt, og tværtimod rejser pensionisterne nu tilbage til Danmark, fordi de ikke kan magte dobbeltbeskatningen. En pensionist koster gennemsnitligt samfundet mere end den pågældende bidrager med i skatter, og derved får det danske samfund nu forøgede byrder ved, at pensionisterne bliver boende i Danmark eller flytter tilbage til Danmark i forhold til den situation, hvor de var rejst til Frankrig. Desuden belastes det danske sundhedsvæsen (hospitaler, ældrepleje m. v.) yderligere ved, at pensionisterne bliver boende i Danmark i stedet for at flytte til Frankrig.

De forøgede udgifter, som bortfaldet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne bevirker for dansk erhvervsliv, er også ensbetydende med lavere overskud i virksomhederne og dette har den konsekvens, at virksomhederne nu på grund af faldet i indtægter bidrager med lavere selskabsskatter til det offentlige. Dette skattetab overstiger antageligt det skattemæssige merprovenu, som Danmark får ved at kunne beskatte pensionsudbetalinger til Frankrig.

Sammenfattende må man derfor konkludere, at opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten har givet forøgede indtægter til Frankrig (og Spanien) og lavere indtægter og større udgifter til Danmark.

Danmarks Radio fokuserede i radioprogrammet P 1 Morgen i en række indslag i slutningen af juli måned i år på konsekvenserne af den manglende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig. I disse indslag opfordrede repræsentanter for dansk erhvervsliv til, at der bliver taget initiativ til, at forhandlingerne genoptages med henblik på, snarest muligt at få afsluttet nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien. I samme forbindelse udtalte den daværende formand for Folketingets Skatteudvalg, tidl. folketingsmedlem Niels Helveg Petersen, at det bør være Danmark, der tager initiativ til at få forhandlingerne om overenskomsterne med Frankrig og Spanien genoptaget, da det i sin tid var Danmark, der ensidigt opsagde overenskomsterne.

Som optakt til folketingsvalget i september måned i år rettede jeg desuden en forespørgsel til skatteordførerne i samtlige de opstillingsberettigede partier til Folketinget om deres syn på mulighederne for at få etableret en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig. De ordførere, som besvarede min henvendelse, repræsenterer partier, som i dag udgør mere end 50 % af Folketingets medlemmer, og fra disse ordføreres side udtryktes beklagelse af, at det ikke var lykkedes at få genetableret dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien. En enkelt ordfører (fra Socialdemokraterne) betegnede det, det økonomiske samkvem taget i betragtning, som en fuldstændigt absurd situation, at der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Og alle, der besvarede henvendelsen, gav på samme måde som Niels Helveg Petersen udtryk for, at det er Danmark, der skal tage initiativ til at få forhandlingerne med Frankrig i gang igen, og at Danmark derfor ikke skal forholde sig passiv som hidtil.

Spørgsmålet er imidlertid, hvorledes det skal blive muligt at få skabt forståelse fra begge parter side af, hvorledes man skal få løst den i øjeblikket helt fastlåste konflikt om beskatningen af pensionerne, så det bliver muligt igen at få etableret nye dobbeltbeskatningsoverenskomster.

I sin besvarelse af 22. februar 2011 af min henvendelse af 18. februar 2011 til Folketingets Skatteudvalg vedrørende lovforslag L 122 (Skatteudvalget 2010-11, L 122, Bilag 24) oplyste daværende Skatteminister Peter Christensen, at Frankrig og Spanien havde tilbudt en løsning, hvor kildelandet må beskatte pension fra det andet land med maksimalt 15 %, og hvor bopælslandet nedsætter sin skat af pensionen med kildelandets skat. Dette ville medføre, at dansk pension beskattes efter skattereglerne i Frankrig eller i Spanien, når man bor i disse lande, dog mindst 15 %, og at dobbeltbeskatning undgås. Omvendt ville det betyde, at Danmark kan beskatte franske og spanske pensioner i Danmark efter danske skatteregler, idet man dog skal afgive 15 % af skatten til Frankrig eller Spanien.

Hvis man tænker sig en person, der modtager pension fra Danmark på ca. 300.000 kr. samt dansk folkepension på ca. 60.000 kr., vil denne person komme til at betale ca. 35 % af denne indkomst som dansk bruttoskat, hvis vedkommende bor i Danmark. Bor den pågældende imidlertid i Frankrig eller i Spanien, vil den pågældende typisk efter franske eller spanske skatteregler komme til at betale mellem 25 % og 30 % af indkomsten i skat, forudsat at der er tale om pension i forbindelse med arbejdsindkomst eller pension udbetalt fra det offentlige. Er der tale om selvpensionering, er skatten ofte lavere.

Det vil med andre ord sige, at Frankrig og Spanien har tilbudt, at Danmark kan få halvdelen eller mere end halvdelen af den skat, som opkræves af danske pensionister efter franske eller spanske skatteregler og næsten halvdelen af den skat, som den pågældende skulle betale efter danske skatteregler.

Både Frankrig og Spanien har altså strakt sig ganske langt i et forsøg på at nå frem til et kompromis i forhandlingerne om en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst. Men jeg har bragt i erfarung, at i hvert fald Frankrig holder aldeles fast på, at det er Frankrig, der afgør, efter hvilke principper man skal beskattes, når man bor i Frankrig, og at man ikke er villig til at give køb på dette princip over hovedet. Man er altså ikke villig til at imødekomme det danske ønske om, at danske pensioner skal beskattes efter danske skatteregler, når man bor i Frankrig eller i Spanien. Dette rimer i øvrigt ganske godt med oplysningen om, at Frankrig og Spanien ønsker, at danske pensioner skal beskattes efter franske eller spanske skatteregler, når man bor i Frankrig eller i Spanien.

Det siger sig selv, at ingen af parterne kan få imødekommet deres ønsker fuldt ud, når man skal nå frem til et kompromis. Det er også sagt, at man oftest har opnået den bedste løsning, når begge parter bagefter er utilfredse med resultatet.

Skal der opnås overensstemmelse med Frankrig og Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, er det derfor ikke realistisk at forestille sig, at Danmark fortsat skal kunne beskatte de danske pensioner fuldt ud efter danske skatteregler. Danmark står altså overfor et valg mellem enten ikke at få nogen ny dobbeltbeskatningsoverenskomst i det hele taget eller at få en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor kildelandet må afgive en del af beskatningen til domicillandet.

På den anden side påhviler der den nye regering i Danmark et ansvar for at forsøge at få forhandlingerne om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster bragt ud af den fastlåste situation, som de befinder sig i på nuværende tidspunkt. Som jeg har redegjort for ovenfor, har de skattepolitiske ordførere for partier, der repræsenterer et flertal i det nuværende Folketing, givet udtryk for beklagelse af den nuværende situation og har anbefalet, at Danmark tager initiativ til at få forhandlingerne om en ny overenskomst i gang.

Der har været bred enighed i det danske Folketing om den lovgivning, der gik forud for opsigelsen af overenskomsterne med Frankrig og med Spanien og om de ændringsforslag, som sidenhen er blevet gennemført til denne lovgivning.

På denne baggrund skal jeg herved opfordre dig til som Skatteminister at søge tilslutning hos de politiske partier i Folketingets Skatteudvalg til, at Danmark genoptager forhandlingerne med Frankrig og med Spanien om afslutning af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster. Som udgangspunkt for et dansk forhandlingsudspil kan jeg foreslå, at der tages udgangspunkt i det forslag, som de to lande er kommet med, men hvor det beløb, som afsættes til kildelandet, søges forhøjet fra 15 % til f. eks. 20 % eller måske 25 %. Det kan i praksis gøres ved, at Danmark tager udgangspunkt i den nuværende situation, hvor Danmark, som i det anførte eksempel får ca. 35 % i skat, under forhandlingerne accepterer at sænke denne procentsats indtil der kan opnås enighed med Frankrig og med Spanien

Dette vil indebære, at kildelandet i praksis får ret til størstedelen af skatterne, men at det samtidig respekteres, at beskatningen sker efter bopælslandets skatteregler. Derved opretholdes princippet om, at dansk pension beskattes efter skattereglerne i Frankrig eller i Spanien, således som de to lande ønsker. Og samtidig får Danmark retten til hovedparten af skatterne af de danske pensioner, således som Danmark lægger vægt på.

Det vil i øvrigt også betyde, at Danmark får et væsentligt højere skatteprovenu af danske pensioner fra pensionister i Frankrig og i Spanien, end det er tilfældet for så vidt angår den danske dobbeltbeskatningsoverenskomst med Portugal, hvor Danmark kun får skat beregnet som det beløb, den danske skat er højere end den portugisiske skat.

Jeg skal på denne baggrund opfordre dig til at søge tilslutning blandt de politiske partier i Folketingets Skatteudvalg til, at der indledes forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien.

Det skulle glæde mig at modtage dine kommentarer til mit forslag.

Det kan oplyses, at jeg ligeledes har tilsendt dette brev til medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg til orientering.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner